

N:o 32.

Af Herr **Kockum**, om borttagande af tull på kli och majs.

Då det numera är allmänt känt och erkänt, att ett löande jordbruk inom vårt land endast undantagsvis kan bedrivas utan i förening med ladugårdsskötsel, så torde det väl också vara nödvändigt bereda denna handtering all möjlig lättnad.

Bland de hinder, som nu tynga på vår ladugårdsskötsel, kan med allt skäl framhållas det höga pris på två, snart sagdt oundgängliga foderämnena, kli och majs.

Då våra qvarnar ej på långt när producera den mängd kli, som behöfves till utfodring i våra ladugårdar, så måste stora quantiteter importeras, men till följd af tullen på denna artikel, så står kli i ett vida högre pris här än t. ex. i vårt grannland Danmark, hvarför vi också svårare kunna bestå i täffingen på världsmarknaden med denna vår starkaste konkurrent. Den i och för en löande mejerihandtering nödvändiga svinskötseln hindras väsentligen af det genom tullen förorsakade höga priset å majs, hvarigenom fläskproduktionen onödigtvis fördyras. Det är mig väl bekant, att då till bränvinsbränning tidtals här i landet användes majs, så har man trott det en fri införsel af denna artikel skulle för mycket sänka priset på potatisen, men detta skäl bortfaller helt och hållet, då man något studerar de statistiska tabellerna, hvaraf framgår, att då i Sverige under senare åren potatisskörden uppgått till omkring 12,000,000 å 15,000,000 tunnor, så hafva häraf till bränvinsbränning endast blifvit använda omkring 900,000 tunnor, d. v. s. omkring 6 % å 7 % af hela skörden, och således öfver 90 % till människoföda, kreatursfoder och utsäde. Då kan väl svårligen den fria majsimporten sägas inverka på potatispriset i allmänhet, och äfven om detta skulle vara fallet i en eller annan landsort, så är frågan ändock

om ej detta snarare vore lyckligt, ty derigenom skulle en del jordbrukare tvingas in på ladugårdsskötseln och ej som nu genom potatisförsäljningen äfven sälja musten ifrån sin egendom utan att skaffa någon ersättning i stället. Och dessutom får man väl också erkänna att fläskproduktionen är en lika vigtig och fosterländsk handtering som bränvinsbränningen.

Då majs är ett lika värderikt foder för svin som för arbetshästar, så skulle efter nuvarande pris på hafre en stor vinst uppstå för såväl jordbrukaren, köpmannen och skeppsredaren, då majs kan importeras, exclusive tullen, för ett pris af ungefär 70 % af hafrens, hvarigenom ett större öfverskott af hafre kunde exporteras.

Någon orsak till fruktan för att majs skall alldeles uttränga hafren finnes ej, ty då platsen för lönande hafreodling är inskränkt till vissa breddgrader, och då de sig ständigt ökande arméernas ofantliga hästantal äro hänvisade till hafren, så kommer nog detta sädesslag såsom hittills att hålla sig i pris.

Med anledning häraf får jag vördsamt föreslå att,

- 1:o) tullen på kli måtte borttagas och
- 2:o) tullen på majs likaså måtte upphävas.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm i januari 1890.

Ludv. Kockum.
